

w końcu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 67, poz. 452) dodatki drożyzniane do emerytur, pensji wdowich i sierocych, pobieranych ze Skarbu Państwa Polskiego — przyznaje się począwszy od dnia 1 stycznia 1921 r. aż do czasu ogólnej regulacji emerytur, tudzież pensji wdowich i sierocych na zasadach polskiej ustawy emerytalnej, ponowny nadzwyczajny dodatek drożyzniany w wysokości całego, dotąd przez nich pobieranego zaopatrzenia ze wszystkimi po dzień 31 grudnia 1920 r. przysługującymi dodatkami drożyznianymi.

Art. 2. Taki sam dodatek przyznaje się osobom, pobierającym dary z łaski o ile przy przyznaniu tego daru nie zastrzeżono wyraźnie, że dodatki drożyzniane do przyznanego z łaski zaopatrzenia nie będą przysługowały.

Art. 3. Wdowom i sierotom po funkcjonariuszach państwowych polskich, którym przyznano zaopatrzenie na zasadzie art. 32 Tymczasowych przepisów służbowych (reskrypt Rady Regencyjnej z dnia 11 czerwca 1918 r. (Dz. Pr. № 6 poz. 13 z roku 1918), przyjmując za podstawę wymiaru uposażenie czynnych funkcjonariuszów według zasad ustaw o uposażeniach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65, poz. 429—436), ustali wysokość dodatku drożyznianego w każdym poszczególnym wypadku Minister Skarbu na wniosek właściwej władzy naczelnej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

w z. Rybarski

180.

U s t a w a

z dnia 17 marca 1921 roku

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent ubezpieczenia inwalidów z powodów starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rz. Niem. z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509).

Art. 1. Pobierający rentę inwalidów, rentę z powodu starości, rentę wdów, wdowców i sierot po ubezpieczonych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej Rz. Niem. z dnia 19 lipca 1911 r. pobierać będą przez cały czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek drożyzniany do renty ustawowej w wysokości dziewięciokrotnej dotychczas pobieranej renty, o ile nie są cudzoziemcami, przebywającymi zagranicą.

Art. 2. Udział Państwa w pokryciu świadczeń, określony w § 1285 ordynacji ubezpieczeniowej Rz. Niem. z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Urz. Rz. Niem.

str. 509), pomnaża się dziesięciokrotnie na czas płacenia dodatków drożyznianych, ustanowionych w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 3. Składka tygodniowa wynosić będzie od dnia 28 lutego 1921 r. na czas płacenia dodatków drożyznianych ustanowionych w art. 1 niniejszej ustawy:

W klasie zarobkowej	I — fen.	180
” ” ”	II — ”	260
” ” ”	III — ”	340
” ” ”	IV — ”	420
” ” ”	V — ”	500

Art. 4. Od 28 lutego 1921 r. pracodawcy i pracownicy winni do wnoszenia składek tygodniowych używać wyłącznie znaczków, opiewających na kwoty, wyszczególnione w art. 3 niniejszej ustawy.

Znaczki dotychczasowe, które zasadniczo z dniem 27 lutego tracą wartość, mogą być użyte po dniu 27 lutego 1921 r. tylko do wniesienia składek za czas do dnia 28 lutego 1921 r.

Wysze z obiegu znaczki z Ubezpieczalni krajowej w Poznaniu można w ciągu sześciu miesięcy od dnia 1 marca 1921 r. wymienić na znaczki nowe równej wartości ogólnej w miejscach sprzedaży znaczków.

Art. 5. Rada Ministrów winna w miarę polepszenia się warunków ekonomicznych zniżyć, względnie znieść, dodatek drożyzniany, przewidziany w art. 1, zredukować udział Państwa w pokryciu świadczeń, przewidzianych w art. 2, oraz obniżyć składkę, przewidzianą w art. 3 niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 7. Prawa, wynikające dla pobierających rentę z art. 1, niniejszej ustawy, oraz podwyższenie udziału Państwa w pokryciu świadczeń, przewidziane w art. 2 niniejszej ustawy, obowiązują wstecz od dnia 1 stycznia 1921 r.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

181.

U s t a w a

z dnia 18 marca 1921 roku

w przedmiocie zmiany przepisów o wymiarze grzywien, nawiązek i wynagrodnego w b. dzielnicy pruskiej.

Art. 1. Kwoty pieniężne, określające według obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej, a przed dniem 8 stycznia 1919 r. wydanych ustaw i roz-